

Bilag.

Konvention nr. 102 vedrørende minimumsnormer for social tryghed.

Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference, der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som er trådt sammen til sit 35. møde den 4. juni 1952, og som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til minimumsnormer for social tryghed, der er opført som 5. punkt på mødets dagsorden, og som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en international konvention, vedtager i dag den 28. juni 1952 følgende konvention, der benævnes konventionen om social tryghed (minimumsnormer) af 1952:

Afsnit I.

Almindelige bestemmelser.*Artikel 1.*

1. I nærværende konventions forstand

- a) betyder udtrykket „foreskrevet“ eller „nærmere bestemt“: fastsat ved eller i medfør af nationale love eller administrative bestemmelser;
- b) betyder udtrykket „bopæl“ sædvanlig bopæl indenfor den pågældende medlemsstats territorium, og udtrykket „person med fast bopæl“ en person, der sædvanligvis er bosiddende indenfor den pågældende medlemsstats territorium;
- c) betyder udtrykket „hustru“ en kvinde, der forsørges af sin mand;
- d) betyder udtrykket „enke“ en kvinde, der blev forsørget af sin mand på det tidspunkt, da han afgik ved døden;
- e) betyder udtrykket „barn“ et barn under den alder, da skolepligten ophører, eller under 15 år, således som det måtte være foreskrevet;
- f) betyder udtrykket „ventetid“ en bi-drags-, beskæftigelses- eller opholdsperiode eller en kombination heraf, således som det måtte være foreskrevet.

2. I artiklerne 10, 34 og 49 betyder udtrykket „hjælp“ enten direkte hjælp i form af behandling eller indirekte hjælp i form af refusion af udgifter, der er afholdt af pågældende.

Artikel 2.

Enhver medlemsstat, for hvilken konventionen er i kraft,

- a) skal gennemføre
 - 1) afsnit I;
 - 2) mindst tre af afsnittene II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX og X, herunder mindst et af afsnittene IV, V, VI, IX og X,
 - 3) de tilsvarende bestemmelser i afsnittene XI, XII, XIII; samt
 - 4) afsnit XIV; og
- b) skal i sin ratifikation angive, med hensyn til hvilke af afsnittene II—X den akcepterer konventionens forpligtelser.

Artikel 3.

1. En medlemsstat, hvis økonomi og sundhedsvæsen er utilstrækkeligt udviklet, kan, såfremt og sålænge den kompetente myndighed anser det for nødvendigt, gøre brug af de i de nedennævnte artikler hjemlede midlertidige undtagelser ved afgivelse af en erklæring, der er bilagt dens ratifikation: 9 d), 12, stk. 2, 15 d), 18, stk. 2, 21 c), 27 d), 33 b), 34, stk. 3, 41 d), 48 c), 55 d) og 61 d).

2. Enhver medlemsstat, som har afgivet en erklæring i henhold til nærværende artikels stk. 1, skal i sin årlige rapport om gennemførelsen af nærværende konvention, der afgives i henhold til artikel 22 i Den internationale Arbejdsorganisations statut, angive med hensyn til hver enkelt undtagelsesbestemmelse, som den bringer i anvendelse,

- a) at dens begrundelse herfor stadig består; eller